

ACCIO

Badalona, 21 de Gener de 1933

ANY XV

SETMANARI D'ESQUERRA REPUBLICANA

PORTANTVEU DEL CENTRE REPUBLICÀ CATALÀ

Redacció i Administració: Francesc Layret, 21

NÚM. 612

Refiguració local

El nostre estimat colega "Ruta" ha publicat la resta dels treballs rebuts a l'entorn de la campanya del nom que encapçala aquestes ratlles.

La majoria dels articulistes han coincidit en retreure els defectes, que són molts i greus, del nostre poble. El senyor Niubó demana un ateneu, i els nostres dilectes companys Martí Cabot i Marc Giró, amb alguns altres, ho solucionarien fent actuar públicament a tothom, amb qual criteri estem identificats.

No obstant (com havia promès el nostre company de Redacció Modest Roc) volíem dir-hi la nostra, però ens en relleva el mateix periòdic, "Ruta", qui patrocina la campanya i acull articles que demanen que les actuacions dels ciutadans s'encarriïn vers el màxim de respecte, amb el seu editorial de la última edició en el qual es vestlluma la possibilitat de l'èxit de la campanya. Diu l'audit editorial tot sense:

Comentari

Dos fets rescents lamentables a tot ésser-ho, s'emporten la nostra atenció en aquests darrers dies: les fetes dels escamots del partit governant a Catalunya i la pretenguda implantació del comunisme llibertari; el primer demostra una vegada més les falles de l'Esquerra de Catalunya i justifica plenament la reserva amb que és vista per l'opinió, una gran part de la qual veu a n' desconfiança en el govern de la nostra terra qui a manca de raons ha de recórrer a la covardia de unes agressions inqualificables, amb les agravants que més repugnància ocasionen. Què pot esperar-se de un partit que en el poder i tot—i això és el més gruexu—, tolera que del seu sí i amb l'aval del silenci dels seus homes més significats, en surtin actes d'aquesta naturalesa? Quin criteri de l'ordre públic i de la justícia cal assignar-los? La campanya contra l'Anguera de Sojo ja gairebé n'és una resposta eloqüent.

I no obstant, feta la diferenciació deguda d'extensió i de significació, aquests fets i els disturbis anarquistes d'aquests dies ens semblen parions per el que al govern afecta. Els primers revelen manca de sentit de responsabilitat en el partit que els avala i els fa possibles, els segons posen de manifest la voluntat del govern a que es perllonguin, perdurin i s'estaloin aquestes implantacions llampec de comunisme llibertari, assatjos de una implantació efectiva que ja gairebé ens cap el dubte de pensar que al govern actual no li desplauria del tot, havent arribat a

aquest dubte tal vegada atreuit, per les mateixes circumstàncies que ho envolten i recollint una opinió que va extenent-se de dia en dia. Per una part i ens referim solsament a Catalunya, aquests fets no han estat jutjats amb tota la seva importància actual i futura, fet el nostre poble a aquests aldarulls, tal vegada s'ha trobat decepcionat en veure que amb una engegada de focs artificials en fer-se focs a Barcelona, el diumenge passat i no veure el dilluns la gent al carrer i tota la vida ciutadana paralitzada, havia passat poca cosa o bé és que en assabentar-se que el govern estava previngut ja es sentia tranquil. Nosaltres però, donem una altra interpretació a aquesta actitud ciutadana, creiem que és una expressió de cansament una punta de malficia en jutjar les autoritats, tot i no explicar-se aquest sacrifici d'homes encarregats de vetllar per l'ordre públic i d'innocents vianants immolats a la tàctica de previsió governamental que domina sempre la situació, però deixa vessar la sang pels carrers. No seria millor que alloc de prevenir-se, simplement PREVINGUÉS, i ja no permetés, doncs, que l'ordre s'alterés, l'economia d'Espanya no en patís i la República es consolidés?

Creiem que és arribat el moment que els governants ens parlin amb tota claretat, doncs aquests fets ho fan indispensable i si no volen perdre el país que tants sacrificis els ha costat endegar, no dubtem que els veurem fer un salt en el camí i decididament emprendre el de pacificació dels ànims i l'estabilització de l'ordre, però extirpant de una manera radical tot intent d'imposició de idees a base de la bomba i la pistola i, de permetre que es continui així, que ens deixin anar a estudiar com viuen als ranxos americans, els quals cinematogràficament ho arreglen amb les pistoles als dits.

Alguns lectors creuran que es tracta d'un article solt, copiat de l'"A B C" o el "Debate", però no, és "Ruta" que amb aquell article reflecteix l'angúnia de la impaciència i de la impotència. Els catalanistes demòcrates, verament demòcrates, liberals i republicans d'esquerra, no és possible que en les hores tranquil·les de la reflexió redactin editorials, com el que hem transcrit, que només serveixen per dividir i anul·lar voluntats. L'home d'ideals sans, exents d'egoïsmes personals sap sotmetre's a l'adversitat, puix que amb la seva indignació no evitarà pas que es faci si s'ha de fer, com ara a Badalona, una concentració de gent d'esquerra.